

DE OORSPRONG
VAN
KERSTMIS

I * *De Oorsprong*

II * *De Gevolgen*

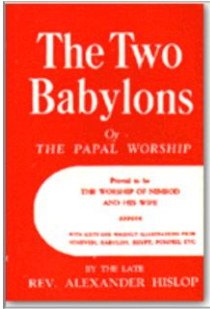
III * *Kerst en Christus*

IV * *Hoor het Woord*

NB

Deze brochure kan geen volledig beeld geven van de behandelde onderwerpen, aangezien het beperkt is tot korte citaten. Voor een volledig overzicht raadplege men zelf de opgegeven literatuur.

Alexander Hislop schreef In het begin van onze eeuw zijn inmiddels beroemd geworden boek 'De Twee Babylons'.

Hij beschrijft daarin onder meer het ontstaan van het Kerstfeest, waarvoor hij talrijke historische geschriften raadpleegde. Enige van zijn ontdekkingen hebben we hier voor u vertaald:

“De feesten van Rome zijn ontelbaar; maar vijf van de belangrijkste kunnen er worden uitgenomen om opheldering te verschaffen. Elk en alles

van deze feesten kan worden bewezen Babylonisch te zijn. En ten eerste, wel het feest dat ter ere van de geboorte van Christus wordt gevierd: ‘Kerstmis’.

Hoe komt het dat dat feest was verbonden met de 25^e december? Er staat geen woord in de Schrift over de precieze dag van Zijn geboorte, of de tijd van het jaar waarin Hij werd geboren. Wat daar staat opgetekend, houdt in, dat op welke tijd Zijn geboorte ook plaatsvond, dat het niet kon zijn geweest op de 25^e december.

In de tijd dat de engel Zijn geboorte aankondigde aan de herders van Bethlehem, waren zij hun kudden aan het hoeden en waren ze bij nacht in de open velden. Nu, ongetwijfeld is het klimaat van Palestina niet zo streng als het klimaat van dit land (Engeland); maar zelfs daar, hoewel de hitte van de dag behoorlijk is, is de koude van de nacht van december tot februari zeer doordringend, en het was niet de gewoonte van de herders van Judea om hun kudden later dan omstreeks eind oktober in de open velden te bewaken.

Gill zegt in zijn ‘*Commentary*’: “Er zijn twee soorten vee bij de Joden... Er is het binnen-vee van het huis dat zich (bij nacht) neerlegt in de stad; en het buitenvee dat zich neerlegt in de weiden.”

Maimonides zegt in *'Mishn. Betza'*:

“Dezen liggen in de weiden, die in de dorpen zijn, al de dagen in koude en hitte, en gaan de steden niet in totdat de regens neerkomen.” De eerste regen valt in de maand Marchevan, wat overeenkomt met het laatste gedeelte van onze oktobermaand en het eerste deel van november. Daaruit blijkt dat Christus moet zijn geboren vóór midden oktober, omdat dan de eerste regen nog niet was gekomen.”

Jennings zegt in zijn *'Jewish Antiquities'*:

“Bij de geboorte van Christus zou elke vrouw en kind schatting opgelegd krijgen (belasting) in de stad waar ze hoorden, waarheen sommigen lange reizen moesten maken, maar het midden van de winter was niet geschikt voor zo'n onderneming, speciaal voor vrouwen die een kind droegen en voor kinderen, om (dan) te reizen. Daarom, Christus kon niet zijn geboren in het midden van de winter. Bovendien, op het moment van Christus' geboorte, lagen de herders hun kudden buiten te bewaken, in de nacht; maar het was niet waarschijnlijk dat dit in het midden van de winter was. En als iemand zal denken dat de winterwind niet zo uitzonderlijk was in deze gebieden, laat die dan denken aan de woorden van Christus in het Evangelie: *'Bid dat uw vlucht niet in de winter valle'*. Als de winter zo'n slechte tijd was om in te vluchten, schijnt het niet zo'n passende tijd te zijn voor herders om op de velden te liggen en voor vrouwen en kinderen om in te reizen.”

Er wordt toegegeven door de meest geleerde en oprechte schrijvers van alle partijen, dat de dag van de geboorte van onze Here niet kan worden bepaald, en dat binnen de Christelijke Gemeente nooit van een dergelijk

feest als Kerstmis word gehoord, dan vanaf de derde eeuw en dat het pas was toen de vierde eeuw ver was voortgeschreden, dat de viering zoveel toenam.

Tertullianus zegt in *'De Idolatria'*:

“Door ons, die vreemd aankijken tegen Sabbatten en Nieuwe Manen en feesten, die eens aanvaardbaar waren voor God, worden nu de Saturnusfeesten, de Januari-feesten, de Brumalia en de Matronalia regelmatig gevierd. Geschenken worden van her en der aangedragen, nieuwjaarsgeschenken worden met veel ‘lawaaï’ omgeven, en sportwedstrijden en feestmaaltijden worden met rumoer gevierd; o, hoeveel trouwer zijn de heidenen aan hun godsdienst, die er speciaal zorg voor dragen om geen plechtigheid van de Christenen over te nemen.”

Dat Kerstmis oorspronkelijk een heidens feest was, is boven alle twijfel verheven. De tijd van het jaar en de ceremoniën waarmee het nog steeds wordt gevierd, bewijzen haar oorsprong. In Egypte werd de zoon van Isis (De Egyptische titel voor de koningin des hemels) geboren op precies deze zelfde tijd: ‘omstreeks de tijd van de zonne-stilstand’. De naam zelf waaronder Kerstmis bij de mensen in de Engels sprekende landen bekend staat: ‘Yule-dag’ bewijst onmiddellijk haar heidense en Babylonische oorsprong.

‘Yule’ is de Chaldeeese naam voor een ‘kind’ of ‘klein kind’; en daar de 25^e december voor onze heidense Angel-Saksische voorouders ‘Yule-dag’ of ‘De dag van het kind’ werd genoemd, en de nacht die daaraan vooraf ging: de ‘Moedernacht’, lang voordat ze in contact kwamen met het Christendom, bewijst voldoende haar werkelijke karakter.

Stanley zegt, in *'Sabean Philosophy'*

“Op de 24^e van de 10^e maand – dat is december naar ónze berekening – vierden de Arabieren *'De Geboortedag des Heren'* - en dat is: de maan.” De Heer Maan was het grote object van de Arabische aanbidding, en die Heer Maan werd, naar hun zeggen, geboren op de 24^e december, wat duidelijk toont dat de geboorte die zij vierden, niet noodzakelijk in verband stond met de loop van de zon. Het is evenzo speciale aandacht waard, dat als de Kerstdag onder de vroegere Saksen van dit eiland (Bedoeld is: Engeland) werd in acht genomen om de geboorte van welke Heer van de hemelse legerscharen dan ook te vieren, dat dan het geval hier precies hetzelfde moet zijn geweest als het in Arabië was. De Saksen beschouwden, zoals algemeen bekend, de Zon als een vrouwelijke godheid, en de Maan als een mannelijke. Daarom moet het de geboortedag van de Heer Maan zijn geweest, en niet van de Zon, die werd gevierd door hen op de 25^e december, evenals de geboortedag van dezelfde Heer Maan door de Arabieren werd gehouden op de 24^e december.

Hiëronymus beschrijft:

”Dat het de gewoonte was, in zijn tijd (in de 4^e eeuw), in alle steden, speciaal in Egypte en in Alexandrië, om tafels te dekken en ze te voorzien van diverse luxe voedingsmiddelen, en met bokalen die een mengsel van nieuwe wijn bevatten, op de laatste dag van de maand en het jaar, en dat de mensen er vóórtekenen in zagen met betrekking tot de vruchtbaarheid van het jaar.”

Het was niet enkel en alleen een sterrenkundig feest, toen, dat de heidenen vierden bij de winter zonnestilstand. Dat feest in Rome werd het feest van Saturnus genoemd, en de wijze waarop het daar werd gevierd, toonde waar het van was afgeleid.

Het feest, zoals geregeld door Caligula, duurde vijf dagen. Aan dronken-schap en braspartijen werd de vrije teugel gelaten, slaven hadden een tijdelijke emancipatie, en gebruikten allerlei soorten vrijheden bij hun meesters. Dit was precies de wijze waarop, volgens Berosus, het dronkenmans festijn van de maand Thebeth, overeenkomend met onze maand december - met andere woorden: het feest van Bacchus - werd gevierd in Babylon. "Het was de gewoonte", zegt hij, "dat de meesters hun knechten ondergeschikt waren, en dat één van hen het huis regeerde, gekleed in een purperen gewaad, als een koning."

Deze 'in purper geklede' knecht werd 'Zoganes' genoemd, de 'Man van Sport en Dartelheid' en beantwoordde precies aan de 'Heer der Wanorde', die in de Middeleeuwen in al de papistische landen werd gekozen om de feestelijkheden van Kerstmis te leiden. De drinkbeker van Kerstmis had zijn precieze tegenhanger in het 'Dronkenmans festival' van Babylon. Vele van de andere gebruiken die nog steeds onder ons met Kerst in zwang zijn, kwamen uit precies dezelfde hoek.

VOORBEELDEN:

K a a r s e n

De kaarsen die in sommige delen van Engeland op de avond voor Kerst werden aangestoken, en zolang werden gebruikt als de feesttijd duurt, werden door de heidenen precies zo aangestoken op de vooravond van het feest van de Babylonische god, om hem te eren: want het was één van de voornaamste bijzonderheden van zijn aanbedding om aangestoken waskaarsen op zijn altaren te hebben staan.

De kerstboom

De kerstboom die nu zo gewoon is onder ons, was even gewoon in het heidense Rome en het heidense Egypte. In Egypte was die boom de palmboom; in Rome was het de spar. De palmboom duidde op de heidense Messias: Baäl-Tamar. De spar verwees naar hem als Baäl-Berith. De moeder van Adonis (de Zonnegod, en een belangrijke bemiddelende godheid), werd in de mystiek beschouwd als te zijn veranderd in een boom, en dat ze in die toestand haar goddelijke zoon heeft voortgebracht. Als de moeder een boom was, moest de zoon worden erkend als *'De Man, de Spruit'*.

En dit geheel verklaart ook de gewoonte om het Yule houtblok in het vuur te werpen op de vooravond van Kerst, en de verschijning van de Kerstboom de volgende morgen. Zoals Zero-Ashta, *'Het Zaad der Vrouw'*, wiens naam ook wel wordt aangeduid als Ignigena, of: *'Geboren uit het Vuur'*, moet hij in het vuur gaan op 'Moeder-avond', opdat hij de volgende dag er uit geboren zou mogen worden, als *'De Spruit van God'*, of de Boom die alle goddelijke gaven aan de mensen brengt. Maar de vraag zou mogen worden gesteld, waarom hij het vuur ingaat onder het symbool van een houtblok?

Om dit te begrijpen moet er aan worden gedacht, dat het goddelijk geboren kind op de winter zonne-stilstand geboren werd als een nieuwe incarnatie (vleeswording) van de grote god (nadat

die god in stukken gehakt was), met het doel zijn dood te wreken op zijn moordenaars. Nu werd de grote god, afgesneden in het midden van zijn kracht en heerlijkheid, gesymboliseerd als een geweldige boom, ontdaan van al zijn takken en afgehakt tot bijna aan de grond.

Maar de grote slang, het symbool van het zich herstellende leven, Aesculapius, draait zich rond de dode

stronk, en kijk, aan zijn zijde ontspruit een jonge boom. Het is een boom van een geheel andere soort, die bestemd is om nooit te worden afgehakt door vijandige kracht – ja, de palmboom, het welbekende symbool der overwinning. De kerstboom, zoals al gezegd, was over het

algemeen in Rome een ándere boom: de spar.

Maar precies dezelfde gedachte die werd toegepast op de palmboom, werd toegepast op de kerstspar, want die symboliseerde op bedekte wijze de wedergeboren god als Baäl-berith, de *'Heer des Verbonds'*.

Zo voorafschaduwde het de steeds weerkerende en immer durende natuur van zijn kracht, nu hij, nadat hij gevallen was voor zijn vijanden, overwinnend over hen allen was opgestaan. Daarom werd de 25^e december, (de dag die in Rome werd beschouwd als de dag, toen de overwinnende god opnieuw verscheen op aarde), gehouden op de *'Natalis invicti solis'*, de geboortedag van de onoverwonnen Zon.

Nu, de Yule-stam is de dode stomp van Nimrod, vergoddelijkt als de Zonnegod, maar afgehouden door zijn vijanden; **DE KERSTBOOM IS NIMROD REDIVIVUS** – de geslagen god die opnieuw tot leven is gekomen.

(Zie de afbeeldingen op pagina 8 en 9.)

De mistletoe

De mistletoekrans in het Druïdische bijgeloof (dat, zoals we hebben gezien, werd afgeleid van Babylon), was een voorstelling van de Messias, 'De man, de Spruit'. De mistletoe werd beschouwd als een goddelijke rank – een rank die uit de hemel kwam, en groeide aan een boom die uit de aarde ontsprong.

Zo, door het inenten van de hemelse rank in de aardse boom, werden hemel en aarde die door de zonde gescheiden waren, verenigd. Zo werd de mistletoe-krans het teken van de goddelijke verzoening met de mens; de kus (die men elkaar traditioneel geeft onder de mistletoe) was het welbekende teken van vergeving en verzoening.

Er kan geen twijfel over bestaan, dat het heidense feest bij de winter zonne-stilstand (met andere woorden: *kerstmis*) werd gehouden ter ere van de geboorte van de Babylonische messias.”

(Uit: 'De Twee Babylons', blz 91 t/m 102)

II DE GEVOLGEN

Over de gevolgen van deze vermenging van Christendom en heidendom citeren we uit: 'De Zeven Gemeentetijdperken' van W. M. Branham (de man Gods, over wie de bekende Christelijke auteur Gordon Lindsay enige jaren geleden het boek: 'De profeet van de twintigste eeuw' schreef):

Uit blz. 190-191:

”Constantijn (de Romeinse keizer), gaf bijzondere feesten aan de mensheid.

Het waren de oude heidense feesten met nieuwe namen, aan de kerk ontleend, of in sommige gevallen nam men Christelijke ritën en misbruikte die met heidense ceremonieën.

Hij nam de eredienst van de 'zonnegod' en veranderde die in de 'Zoon van God'. En in plaats van het feest te vieren op 21 december, wat de gebruikelijke datum was voor het feest van de zónnegod, zetten zij het op 25 december en noemden het de geboortedag van de Zóón van God. Maar wij weten, dat Hij in april geboren werd, wanneer het leven uitspruit; niet in december.

Zij namen het Astarte-feest en noemden het de Paasviering, waarin de Christen verondersteld wordt de dood en de opstanding van de Heere te gedenken. In werkelijkheid was het een heidens feest van Astarte. Ze zetten altaren in de kerk. Ze plaatsten er beelden in. Ze gaven de mensen wat ze noemen: de 'Apostolische Geloofsbelijdenis', ofschoon u haar niet in de Bijbel kunt vinden. Zij leerden de mensen de voorouder verering, waardoor ze de Rooms Katholieke Kerk tot de grootste spiritistische kerk ter wereld maakten. Iedere onreine vogel zat in die kooi. (Het grote Babylon - Openb. 18: 2) Dan hebben we de Protestanten, met hun organisaties, die hetzelfde doen.

..... Toen dus deze mensen zich gingen buigen voor beelden, kaarsen aanstaken, heidense feestdagen vierden, hun zonden aan mensen beleden
- wat allemaal zijn oorsprong vindt in de godsdienst van de duivel - kregen zij deel aan de duivel en niet aan de Heer. - ZE ZATEN IN DE AFGODERIJ, of ze het erkenden of niet...

Ze kunnen zeggen wat ze willen, maar ze hebben deelgenomen aan de Babylonische godsdienst en hebben zich GEKOPPELD AAN AFGODEN, en geestelijke hoererij bedreven, wat de dood tot gevolg heeft.”

Dit is harde taal, en sommigen zullen zich misschien afvragen vanwaar William Braham de autoriteit heeft om dergelijke uitspraken te doen.

Voor degenen die onbekend zijn met de dienst van deze man van God, die overigens bij geen enkele organisatie of denominatie was aangesloten: Op zijn Evangelie prediking kwamen over de hele wereld duizenden tot bekering en eveneens vele duizenden ontvingen genezing van hun ziekten, zoals in Bijbelse dagen.

De redactie van het maanblad ‘*Full Gospel Men’s Voice*’ (‘De Stem van de Volle Evangelie [Zaken-] lieden’) gaf in haar uitgave van februari 1961 zijn bediening als volgt weer:

In Bijbelse dagen waren er mannen van God, die profeten en zieners waren. Maar in heel de Heilige Geschiedenis had niemand van hen een grotere bediening dan William Branham, een Profeet en ziener van God. ...Branham is door God gebruikt om, in de Naam van Jezus, de doden op te wekken.’

Evangelist T.L. Osborn hoorden we op een bandopname, kort na het overlijden van William Branham (in 1965), o.a. het volgende zeggen:

...De meeste voorgangers met wie ik in contact was, geloofden hem niet. Maar gelijk een stem, en toch weer niet als een stem, hoorde ik het, het kwam tot mij: “Zoals Johannes de Doper gezonden werd als de voorloper van Zijn eerste komst, is William Branham gezonden als de voorloper van Zijn tweede komst.”

...Hij sprak niet zoals de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij sprak als iemand die autoriteit bezat.

Hij meende wat hij zei...

...Hij had de duivel geboden wat te doen en verwachtte resultaten;...en het was duidelijk zichtbaar dat de duivel moest gehoorzamen...

"William Branham verscheen op onze weg als de profeet van God en liet ons in de 20^e eeuw precies dezelfde dingen zien, die ons getoond zijn in de Evangelieën. God heeft Zijn volk bezocht!..."

III KERST EN CHRISTUS

(Verkorte citaten uit predikingen van W.M. Branham)

Uit: 'Heren, wij zouden Jezus willen zien' – 24 december 1961:

'Er waren enige Grieken onder hen, die opgingen OM OP HET FEEST TE AANBIDDEN: dezen dan gingen tot Filippus, die van Bethsaïda in Galilea was, en vroegen hem en zeiden: "Heer, wij zouden Jezus wel willen zien.' Filippus ging en zeide het aan Andreas; Andreas en Filippus gingen en zeiden het aan Jezus. Maar Jezus antwoordde hun en zeide: De ure is gekomen, dat de Zoon des Mensen moet verheerlijkt worden. Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort. Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten Eeuwigen Leven.'

(Johannes 12: 20-25)

'KERSTMIS' komt van het woord 'Christus-mis': een mis voor Christus: 'Kerstmis'. Het is een Katholieke traditie.

...Kerstmis zal hier blijven, en het is NIET de geboortedag van onze Heere, de tijd dat Hij werd geboren; de herders konden niet op de berg zijn in die tijd om hun schapen te hoeden.

En nog iets: het zou tegen heel de natuur in zijn, ziet u? Lammeren enzovoort worden in het voorjaar geboren, niet om déze tijd van het jaar. Hij was het Lam Gods...

...Laat ik dit duidelijk maken: Ik geloof niet, dat het Jezus iets uit zou maken op welke dag u Zijn geboortedag eert, (of het de 25e, 26e is, of dat het in april, mei, juni, juli was, of wanneer het ook zou mogen zijn), slechts dat u Hém éért. U aanbidt Hem elke dag. U hoort mensen zeggen. "We gaan Kerstfeest vieren." Dat is fout! We behoorden nooit Kerstmis te '*vier*en'. Kerstmis is een dag van aanbidding, niet een festiviteit. AANBIDDING is wat we nodig hebben; FEESTEN is wat we hebben gekregen."

We nemen het woord '*Kerstmis*', maar het is erg zelden dat u Christus' Naam ook maar hoort noemen. De mensen weten nauwelijks waarvoor het in wezen Kerstmis is. Ze hebben het gewoon verheidenst en verheidenst, tot het TOTAAL HEIDENS is geworden.

...Nu, ze brengen je naar een kerk; je leert een geloofsbelijdenis. Ze brengen je naar een Kerstfeest, en wat krijg je? Je ziet een kerstman. Ze brengen je naar een kerk en je ziet een organisatie. Maar Christus bracht hen naar het kruis. En als u een werkelijke discipel treft, die zal u naar Christus wijzen. Christus zal u naar het kruis brengen, waar u wordt gekruisigd met Hem. En Zijn Eeuwig Leven en uw leven komen samen en úw leven sterft, en u neemt Zijn Eeuwig Leven aan; en dan bent u een zoon van God. Amen!

...Dat is waar u Christus vindt. U vindt Hem niet door beter te doen, door een nieuwe bladzijde op te slaan, door een nieuw leven te beginnen; zo vindt u Christus niet. U vindt Christus alleen in de dood. Niet in een kribbe, niet in een belijdenis of door te geloven in bepaalde geloofsbelijdenissen en fabels, daarin vindt u Christus niet.

....Nu, ergens moet iets goed zijn en ergens moet iets fout

zijn. Of wat zijn we eigenlijk aan het doen; waar spelen we mee? Wat lopen we hier rond, voorgevend Christenen te zijn en allerlei dingen doende, en ons aansluitend bij deze geloofsbelijdenissen: déze soort Pinkstermensen de handdruk gevend, of díe soort, of de Methodisten of de Presbyterianen - of de Baptisten of de Katholieken?

Wat zijn we aan het doen? Spelen we verstoppertje; kat en muis? Waar zijn we aan toe? Er is maar *één* weg, slechts *één* fundament; er is slechts *één* zekere weg, en dat is de uitlegging die Jezus aan de Bijbel gaf. Halleluja! Dat is de uitleg die juist is. Hij zei: *'Indien Ik niet de werken doe, die God zei, dat Ik zou doen, geloof Mij dan niet.'* Amen. Dat is de uitleg.

De uitleg vandaag is, dat Jezus zei: "Hij die in Mij gelooft, dezelfde werken die Ik doe, zal hij ook doen." En de Schrift zei evenzo: *"Hij is Dezelfde, gisteren, heden en voor immer,"* Jezus zei: *"Dat is hoe te weten of ik van God kom of niet."*

,...Kerstmis wordt in geen van de Bijbelboeken genoemd. Nooit *één* keer verwees Jezus hen naar Zijn geboorte, maar wel naar Zijn dood. Niet *één* keer zei Jezus ooit: *'Zeg een geloofsbelijdenis op'*. Maar Hij zei: *'Kom tot Mij'*. En Hij zei: *"Hij die komt, de werken die Ik doe, zullen hem volgen, precies zoals het met Mij is."*

....U hoeft niemands woord te nemen. U hoeft geen lid te worden van welke kerk ook.

Van *De Gemeente* kunt u geen *'lid worden'*. U kunt wel lid worden van deze organisaties, maar in de Gemeente van God, daarin wordt u geboren, vanuit Golgotha. U zegt: "God zij geprezen, dat ben ik ook, broeder Branham." Dan zult ook u de werken doen, die Jezus deed... Het is wat Jezus zei, ziet u?

....*'Gij gelooft niet, dat Ik de juiste uitleg van het Woord heb. Maar waarom bevestigt Mijn Vader het dan?'*, zei Hij.

'Als gij denkt, dat Ik te radicaal ben, en gij zegt, dat Ik krankzinnig ben; dat Ik een duivel heb; dat Ik Mijn verstand verloren heb...'

....Dan kon Jezus dit tot hen zeggen: 'Als gij dan van God zijt, geloof dan de tekenen, want die getuigen dat Ik juist ben.' ...De kerk is bezig met een ruil-programma.

Ja zeker! Ze willen dat wat God zegt, ruilen voor wat de denominatie zegt. Ze willen wat God zegt, omruilen om de voorganger te volgen. Weet u wat? De mensen zijn aan het *'winkelen'*. Oh, er is een groot zakelijk iets aan de gang nu. Het is een ander Kerstmis, gewoon een surrogaat.

....Waarnaar *'winkelen'* ze? Om de grootste gemeente, te vinden, het best gekleed gaande gezelschap, en de geweldigste denominatie.

"Oh, onze voorganger gelooft niet in zus en zo."

Ziet u? Ze winkelen van plek naar plek, Christus afwijzend. Ze zijn aan het *'kerst-inkopen'* doen, daar, waar ze koopjes kunnen halen: *koopjesjagers*.

....Men zegt: 'Wel, ik ben óók van het Pinkstergeloof, maar wij hebben niet van dat bekrompen gedoe!'

Ja, de mensen zijn aan het *'winkelen'*, om te vinden waar ze zo werelds mogelijk kunnen leven.

....De duivel heeft een kopie van alles wat God deed. En hij kan alles nabootsen, behalve.. de waarachtige (weder-) geboorte van Christus. En hij kan dat niet, omdat je eerst (aan jezelf) moet sterven, en dán wekt het Woord je op.

....Oh, zo velen proberen vandaag om zichzelf hoog te houden en hun eigen idee vast te houden: "Ik heb mijn eigen manier; ik geloof *dít*." Maar u kunt Christus niet vinden totdat u sterft aan uzelf, en Hem - het Woord van God - aanvaardt. Dan zult u Leven vinden.

Hoe weet u dat u leeft? Wanneer dat Woord, elk woord ervan, vlees gemaakt wordt in u. Bij alles wat de Bijbel zegt, zegt u hetzelfde, en het komt te geschieden, precies zoals Hij het zei. Dat is wanneer het is.

Dan is het gedaan met uw gewinkel en omruilen en al wat daar verder bij hoort,

....Sterf aan uw vuile eigen ik, uw zonden, en wordt wederom geboren, En, *"als u de wereld liefhebt of de dingen van de wereld, is de liefde van God zelfs niet in u."* Dat is wat de Bijbel zegt. Precies!

...U zegt; "Ik geloof niet in heiliging."

Geen wonder dat u dat niet kunt...

Maar de Bijbel zei: *"Zonder geloof zal niemand God zien"*.

God is heilig. En als God in u leeft, bent u óók heilig!

...*"HEREN, WIJ ZOUDEN JEZUS WILLEN ZIEN"*...

Nee, niet deze geloofsbelijdenissen zien, niet deze dingen zien die de mensen opstellen; wij wilden *JEZUS* zien.,

Waar zij zijn Hem kwijt geraakt?

Waarom zijn die organisaties Hem kwijtgeraakt?

Omdat ze hun *tarwekorrel* niet willen nemen en haar laten vallen op Golgotha, en sterven aan hun geloofsbelijdenis, om geboren te worden uit het Woord van God. Als we gewassen worden door het water van het Woord, worden we nieuwe scheppingen in Christus Jezus, en de tekenen die Christus zei dat Hém volgen, zullen hén volgen.

... Elke vrouw zal op haar plaats komen. Elke man zal op zijn plaats komen. De Geest van God zal op Zijn plaats komen, en de Gemeente van de Levende God zal smetteloos zijn. Zeker. Amen.

Dat is de wijze waarop het wordt gedaan.

IV HOORT HET WOORD

De weg der volken:

Hoort het woord dat de Here tot u spreekt, huis van Israë! Zo zegt de Here: GEWENT U NIET aan de weg der volken en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der

volken is nietigheid: want als EEN STUK HOUT heeft men het UIT HET WOOD GEHAKT – arbeid van werkmanshanden met de bijl – Met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt.
(Jeremia 10: 1-4)

Het Grote Babylon:

Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren, met wie de koninkrijken der aarde gehoereerd hebben.

En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een geheimenis: HET GROTE BABYLON, moeder van de hoeren en van de GRUWELEN DER AARDE.

En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: GAAT UIT VAN HAAR Mij volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.

(Openbaring 17: 1b en 5 & 18: 4)

Afscheiding

Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met AFGODEN?

Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft:

Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mij volk zijn.

Daarom gaat weg uit hun midden, en scheid u af, spreekt de Here, en HOUDT NIET VAST AAN HET ONREINE, en Ik zal u aannemen en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.

(2 Corinthiërs 6: 15-18)

* * *

GESPROKEN WOORD UITGAVEN